

P O L G Á R T Á R S.

Társadalmi, ipar, kereskedelmi, tanügyi s közgazdasági lap.

Előfizetési díj: egy évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1 frt. 50 kr.
Az előfizetési díjak Kutas: Imre könyvnyomdájába intézendők.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: kismesteru. 1385. sz.

Hirdetések: a legutányosabb árszámítás mellett a kiadóhivatalban vétetnek fel.
Bélyegdíj minden közlésnél: 30 kr. — Nyitl tér petit sora 20 kr.

Oktober 6.

Emlekezzünk vegekreol.

Rezg-e még az a fájó hur?
Ég-e még a már bekötött seb?
Még se némult el a fájó kebel hang-
? Hisz már tíz éve, hogy fátyolt vetet-
k a multakra! Mért bít felszakgatni a
edő sebeket? mért pengetni rezeg-
a hirt, melynek fájó, bús hangja
szót, fájdalomkiáltást csal ajakinkra?!
Huszonnyolc év!!

Ah, akik akkor még gyermekek
voltak, ma már élettőlükben levő férfiak;
s kik akkor életerős férfiak valának,
ma már vagy a sirban elporhadat atomok,
vagy gyermekek, tehetlen s csak a mult
nagyságán, dicsőségén, a jelen törpesé-
gén s tehetetlenségén s a jövő kétségbe-
ejtő visióin tépelődő aggyastyánok.

Huszonnyolc év!
Lebegjétek köröttünk dicsőült mar-
tyrok szellemei s susogjátok folytonosan
füleinkbe, hogy hallhassuk szemlesítve,
szégyenkezve, hogy „nagy volt hajdan a
magyar . . . s most? — rútt szibar-
rita váz.“

De hiszen mi most is nagyok va-
gyunk! Nagyobb befolyással sohase bírt
nemzetünk, országunk, mint jelenleg! Hiszen
mi „mindent megnyertünk!“ Haha!
Haha!!

Értitek-e, látjátok-e e boldog hont,
ti dicső vértanúk, ti a magyar hazának
Oktober 6-án felszentelt bajnokai? Látjátok,
e „megifjult“ honnak vannak ma már
gyermekei, kik azt hiszik, hogy a ti hősi
önfeláldozástok nélkül is boldog lett volna
a haza; kik az aradi „vérméz“ át tud-
nak menni anélkül, hogy csak egy sóhajjal
is adózának gyászos emléteknek!
Ébredj nép, mély álmodból, vetkez-
zél ki érzéketlenségéből. „Ne felejtkez-
zél el azokról a dolgokról, melyeket lát-
tak a te zemeid,“ (5. Mózes 4. 9.) „külön-
ben olyan jajt kiáltok, hogy meghasadnak
az egek“ . . .

Bocsássátok meg, dicsőült szentek ez
árva hon árva gyermekeinek e huszon-
nyolc év alatt elkövetett bűneit . . .
„mert nem tudják mit cselekesznek.“

De mit beszélek én?
Hiszen ti nem haltatok meg; ti éltek.
Lelki szemeimmel ott látom villogni
halált ösztö acéljaitokat a „félhold“ győ-
zelemittas táborában.

Ott hallom menydörgő szavaitokat a
szent szabadságért s állami függetlenség-
ért fegyvert ragadni kényszerült testvér
nemzet harci morájában. Ti nem haltatok
meg; huszonnyolc év után folytatjátok

Apró dalok.

I.

Hogyha látsz a társaságban
Mosolyogva és vidáman;
Boldog vagyok, azt hiszed te, —
Óh ha látnál a szívembe!

Érzem én azt, érzem én azt,
Hogy valami átok sorvaszt;
Valami nagy bu és bánat,
Győtri szívem te utánad.

Zaj és mámor az életem,
Vidulásom így keresem;
Nem akarok már szeretni,
Csak feledni, ah feledni.

II.

Szeretből, fájdalomból
Irtam hozzád mind e dalt;
Szép szemedről, szép arcodról, —
A mely engem törbe csalt.

Dalaimnak tán dicsőség,
Lett jutalma, — de mit ér?

ott azt, amit huszonnyolc év előtt el-
kezdettek itt.

Látom, hallom, hiszem s tudom, hogy
ti nem vagytok halátlanok; nem feledté-
tek a jót, mit „ő k“ hontársaitokkal tet-
tek a nehéz napokban, s most elmenté-
tek s ott vagytok a vizontszolgálat tel-
jesítésére.

Oh tegyétek is azt!
Mi maradunk . . . „rútt szibarita váz.“
Huszonnyolc év! boldog haza! ha-
haha!

Szoboszlai Sándor.

— A debreceni honvédlaktanyát, melynek
építési tervét „odafenn“ meglótték, nem sokára
át fogják adni a honvédség használatának. Most
a városi hatóság és a honv. parancsnokság ké-
szíti már a leltárt. Mégis csak tisztességes
laktanya lesz ez, mint a — vágóhid. (Kivált
annak, a ki szereti).

— Az árvaságra jutott török gyermekek
felfogadása iránt több helyről történtek lépések
a török konzulnál, ki most azoktól, a kik ily ár-
vákat valóban hajlandók felfogadni, a következő
kérdésekre kér szíves választ: Mohamedánok
vagy keresztények legyenek-e az illető árvák.
kiket eltartani kívánnak? 2 szor. Milyen koruk
legyenek, 3-szor. Fiuk-e vagy leányok-e? 4-
szer. Milyen nevelésben fognak az illetők rés-
szelteni? 5-ször. Mikor küldetnének vissza ha-
zájukba? 6-ször. Ki viselné a költségeket, me-
lyekbe az árvák Konstantinápolyból való szállí-
tása kerül? E kérdésekre adott válaszok után
fog a főkonzulátus felterjesztést tenni a török
kormányhoz.

— Az iparbizottság felállítására iránt deb-
receni iparosok körében élénk a mozgalom,
Örömmel jelezzük az érdeklődést. Csak érlelni
is kell az életre való eszmét. Hiszen az ipa-
rosok saját érdekében cselekesznek, ha ez
ügyben minél sürgősebben intézkednek.

Fővárosi levél.

— a „Polgártárs“ szerkesztőjéhez. —

Budapest, okt. 1.

Beköszöntött az ősz csöndes, borongós
napjaival. Hullatják leveleiket a fák lombjai,
sárgul a mező, s az erdők zengő világa bus
és daltalan.

Szegény Dani bácsi. Bizony nem csoda,
ha végre ráunt a kutya-bagosi életre, a mely
már kezdi elveszteni minden költészetét. Az
eső egyhangu csepergése a házereszlől; — a
sűrű köd, mely szerint szürke függöny takarja
el az egész tájat szemei előtt s az örökös
sár, a mely a ház előtt puffadozik vastag
kényelemben, s lehetlenné tesz minden ki-
rándulást, mindoly dolog, a melyek foyvást
arra „csiklandozták Dani bácsit, hogy végre
valahára bucsut mondjon kedves családjának
s hasonlóan a golyák és fecskékhez, kik szin-
tén melegebb tájakra sietnek, háta megett

ahagya az ősi kutya-bagost s fölvándoroljon
a fővárosba, az országgyűlési időszakra.

Mert megjegyzendő, hogy a mi tisztelt
Dani bátyánk nemcsak alföldi birtokos, me-
gyei nobilitás, de egyszersmind — képviselő
is, s így ez unalmon kívül, e kötelesség
döntő befolyással volt utazási elhatározására.

Tehát megjött ő és vele négyszáz kol-
legája. Megérkezésük, mint a folyóba dobott kő
nagy és széles gyűrűt vet maga után. — A
„Marchal“ és „Arany sas“ ezelőtt csöndes ét-
termei most zajosak és tömtek, a német
s z i n h á z páholyai sem kongnak és bong-
nak többé, s végre a házbérek kettősen föl-
emelt árai is fényesen hirdetik a nagy ese-
ményt, hogy ők, a haza atyjai itt vannak.

Mindezek után azonban nagyon megjárna,
a ki azt hinné, hogy az országházi terem is
ép oly látogatott, mint az ét-csarnokok és
mulató helyek. Óh, dehogyan! Maga az első ülés
is nagyon szomorú képet nyújtott a mi par-
lamentari viszonyainkra nézve. Négy érdekes
interpelláció a keleti kérdésben, zsufolt kar-
zat, ezekre menő s kiszorult közönség az
utczákon, és a képviselői padokon összesen
valami harmincz, negyven ember.

A többi hol van? Ott ül a „buffet“-ben
ujjságot olvas, opera és balettről fecseg, vagy
a hamisan mosolygó Hébének udvarolva, szür-
csöl egy pohár marusquinót, vagy anisettet,
azaz, hogy bocsánat, mielőtt a ház feloszla-
nék, megszólal az elnök által megrándított
táv-csengettyű s erre mint egy villanyütésre
egyszerre megmozdul az egész mulatózó tár-
saság és siet befelé s z a v a z n i.
Biz ez szép komédia!

A „Polgártárs“ életének második év-
negyedi folyamába lépett. Szükségességét
bebizonyítja s életre valóságáról elismerés
a közönség pártolása. T i o v á b b i s f o l y -
t a t j a l a p u n k p á l y a f u t á s á t. A
jövő okt.—dec. évnegyedre eső előfizetési
pénzeket tisztelettel kérjük mielőbb be-
küldetni.

Lapunk t. barátait kérjük ennek le-
hető terjesztésére. A pártolás növeked-
tével a lap beltartalma is emelkedik s
élénkül.

Ajánljuk a „Polgártárs“-at a közön-
ség nagy becsü pártfogásába.

— Budapestről. Szabó Károly
kitűnő történelmi-tudósunkat nagy veszteség érte.
Tizenhét éves leánya Jolán meghalt. — Az ágos-
tai evangélikusok bányakerületi superintenden-
ciájának gyűlése hétfőn leend. — A fővárosban
a mult héten született 238 gyermek, elhalt 182
személy. — Szulejman, a pesti török küldöttség
vezetője köszönetét fejezte ki a magyarok ro-
konszenvéért. — Hajós, a nemzeti színház volt
híres tenoristája ismét szerződött. A közönség
rokonszenvel fogadta. — Wagner László a bi-
rórság ítélete folytán elhagyta börtönét.

hogy milyen hálásan fizet. Azt nem köti előre az
ember orrára.

De azért hiába beszélünk, sopánkodunk,
hogy a venyige már tavasszal se m u t a t o t t,
aztán hogy a hideg megvette, az eső elrugatta,
a ragya megverte, a jég meg elverte, a száraz-
ság fojtogatta, a sok eső rothasztotta, a korai hi-
deg meg beleszorította azt a pár csepp savanyu
nedvességet!

A szüret azért csak szüret marad. Hiszen
a régi jó patriarchalis világból alig is maradt re-
ánk egyéb drága hagyomány, a melyet a törvény-
hozó bölcsök el ne exekváltak volna. Ezt az egy
gyönyörűségünket meg majd az adófélügyelők
sajnálják ki belőlünk, hogy csipné meg őket a
phyloxera!

Na de egyre megy az.
Azt mondja a magyar ember: S z ü r e t,
h a b o r n i n c s i s!

Hiába okvetetlenkedik Forgó Dénes
urambátyám odahaza, hogy így meg úgy, meg
meg amogy. Hogy nincsen termés, hogy nagy a
porció, hogy a borknak meg még sincsen ára! . . .

Hiába beszél ő el roppant mélyesges tuda-
mányával, hogy hát „nincs minék örülni, mert
nincs mit leszürni“; hiába magyarázgatja el ősz-
szeráncolt homlokával és tekintélyes arccal
K l á r a asszony néném, kedves hitestársának,
hogy:

Párisból—Debrecenbe.

Zsinati bizottság, Bivoli-utca 188. A franciaországi eva ngé-
liumi egyházak Egyesületétől Révész Bálint szuperinten-
des urnak.

Páris, szept. 17. 1877.

Uram és igen tisztelt testvér! Ezennel
meghívjuk a magyarországi református kedves
egyházat, hogy képviselje magát legközelebbi
zsinatunkon, mely, ha az Ur akarandja, a jövő
évi október 25-től 31-ig fog megtartatni Lyonban
(Lanterne-utca) az evangéliumi templomban.
Meghívásunk közlése alkalmával kérjük Istent,
áldja meg az önök egyházát, terjeszse ki arra
bőven Szentlelkét, fuvalja arra, — mint mi ki-
vánjuk a magunkéra, az ébredés lelkét, s igaz-
ságával világosítsa a kedves és nemes Ma-
gyarhont.

Uram és kedves testvér, maradok buzgó
készséggel

a zsinati bizottság nevében
Fisch G. elnök.

Levelék egy vidéki lányhoz.

(Asszonyok is elolvashatják.)

Kedves hugom!

Nem győzhetnélek eléggé óva inteni,
hogy őrizkedjél az idegenségtől. Jól
érezem, hogy veled szemben, a ki már nevel-
tetésednél fogva sem vagy ismerős e hibá-
val, magyaráznom kell e szót, — „ide-
genség.“

Öltönyeitekről ez alkalommal nem szól-
va, a téves irányban nevelt magyar lányok
közbeszédéről kívánok megemlékezni.

Tapasztalhatod, kedves hugom, te is,
barátnőd körében, hogy mennyire törekesz-
nek felkapni egy-egy idegen szót. Ha regényt
vagy hírlapot olvasnak, s abban idegen kife-
jezésre akadnak, mohón vesik azt emlékeze-
tök táblájára, és sietnek is megragadni min-
den alkalmat, hogy azt használhassák, még
azzal sem törődnek sokat, hogy vajon il-
lő helyen alkamazzák-e bemagolt szólásmód-
jukat?!

S miért teszik ezt? Hogy — tanultak-
nak látszassanak.

De vajon, — itéld meg kedves hugom,
— mire becsülöd te azon szajkónak „tanult-
ságát“, a melylyel egyes begyakorolt szava-
kat ki tud mondani?

Az értelmesség ad fényt a léleknek.

Vannak sokan olyanok is, a kik a ne-
velőben megtanultak a német vagy francia
nyelvből pár kitételt, s azokat örökös
nyakgatyáik.

Igen szép volna az, ha nevelő-intéze-
teink olyanok volnának, hogy bennük az ide-
gen nyelvet is meg lehetne t a n u l n i. De
nem így van. A kor szemfényvesztő ha-
tása ide is kiterjedt. Tisztelet a kivételnek!

Nem is az ellen kívánok én szólni,
kedves hugom, hogy az idegen nyelvet ne ta-

— Anyjok, ne izéljétek össze annyi izét az
idén; hiszen nincsen azokon a tőkésen semmi;
ami van, leszedi azt egykét napszámos; akár egy
fél nap lerázzuk a dolgot. Akár ki se jöjjetek.
Vendég ugy se lesz; ugyan mire is lenne? An-
nak a kis egresnek? No bizony! . . .

Micsoda? No bizony??
Bizony no bizony! Csak a kellett még,
hogy Forgó Dénes bátyámuram ilyen szokat
ejtsen. Mindj' a torkára is fojtják azt a nemes
gondolatot. Persze sima orvossággal. Ilyen for-
mán la:

— Ugyan te apjok, az isten áldjon meg,
hát ugyan van lelked? Hiszen igaz biz az, hogy
a hideg megvette, a jég meg elverte — de
lásd, hiszen nemcsak magunkért élünk talán,
vagy micsoda. Hát ezek a szegény gyerekek még
csak kettőt se forduljanak az egész szüretre?
Mi? Nagy a porció? Igaz, de hát üsse a kő, ebbe
csak nem halunk már bele. Juliska meg Boriska
szegény, bezzeg hiába reménykedtek hát. Na hi-
szen vége! Azt mondod, hogy táncolhatnak majd
a farsangon? Igaz lehet. De én meg csak annyit
mondok, hogy nem jól van e mégse. Hátha Ju-
liska még az új boron fokötöbe kerül! A másik,
a kicsi? Hiszen a meg nem is való még a bálba.
Igy aztán hoppnan maradna mind a kettő. Hallod
apjok, te nem viseled a lelketen ezeknek a gye-
rekeknek a boldogságát. Ez zsurgoriság lenne . . .
Forgó Dénes urambátyám hüvelyk ujját

mulják alányok. Ellenkezéleg. Rájok is alkalmazhatónak találom ama közmondást: „ki hány nyelvet tud — annyi ember.“
De ha már magyarok vagyunk, akkor őrizzék meg tisztán a lányok is legfőbb nemzeti kincsünket, a — nyelvet.
A lányokra is vár honleányi kötelesség.

Szeretnek pedig némelyek a maguk rendellenes tetteik ellenében a művelt embert példaként hivatkozni.

Ott vannak például a németek. Művelt nép. És hallottad-e valaha, kedves hugom, hogy azok magyar szavakat vegyítettek volna beszédeikbe, midőn németül akartak társalogni?

Ugy-e nem? — Met a valódi műveltséggel nem is fér össze, hogy saját nemzetünk rovására rontsuk, s idegen szavakkal tarkítsuk édes anyanyelvünket.

Ez hálattanság volna.
Műveltség és hálattanság — összeférhetlenek.

A tettetés, vagy színlelés, mely szerint az illető természetellenes tünnet fel, nyilvánul a külső magaviselésben is sok leányul.

Ha szólnak hozzá szépen, bizalmasan, gyakran elűngeti a választ, és midőn komoly feleletet kellene adni, olykor tettetett szerszemes mosolyra fakad. A hol nyílt bátorságot kellene előtűntetni, ott a legtöbb szőr félállra fordul, s keresett enyeltéssel akar kitérni a vele szembe álló elöl.

Pedig a legszebb magavisélet az, a mi természetes, s ment mindenféle mesterkéeltségtől.

A természet nagyon jó tanító mester.

Szólhatnék még — kedves hugom, — a hiúságról. Azonban úgy vélem, nincs is még neked erről fogalmad.

Ne is legyen soha.

De ha lesz is valaha, jegyezd meg jól, kerülöd te azt: Mert a hiúság nagyon megtörpíti azt embert. Aláássa a legfőbb büszkeségét, emberi méltóságát. S megvesztegeti az erkölcsöket.

Érezd azonban önbecsületet. De tud ne becsüld azt.

Igy képes leszel betölteni magasztos hivatásodat, mely nagy kötelességeket róv te reád is.

A kötelességekkel aztán — élvezetek is járnak a fáradságok jutalmául.

Ki hiven betölti hivatását, csak az lehet boldog.

Egyház. Iskola.

Mádon tartotta a tiszáninneni reform. egyházkerület ez évi őszi közgyűlését, a melynek ha nagyobb fontosságú tárgyai nem voltak is, mégis édes emlékezetében marad az igen sokáig mindazoknak, a kik abban részt vettek. — Az őszi tevékenységnek, az általános szeretetnek és rokonszenvnek ehez hasonló nyilvánulását, nem mindig van alkalom, időkben tapasztalunk. — Szeptember 26-án a délutáni vonaton utazott Miskolcra Szerencsre azok legnagyobb része, kik a két borsodi, a gömői, a tornai és abauji egyházmegegyéből a közgyűlésre szándékoztak; — köztük Kun Bertalan püspök maga is. Szerencsre érkezvén, a vonat és utasait, ott várta a megye polgári hatósága részéről a járás szolgabírája Zábrácky és a szerencsi

tővig bele nyomkodja nagy öblü tájtépkipájába; három szál kénes gyufát összefoglal s egyszerre gyújtja meg felesége szeme láttára, hogy megbizonyítsa, miszerint biz ő nem zsugori ám!

— Hát bánom is én, akár mit csináltak. Mulassatok, vendégeskedjétek, hiszen minden jól megy, hiszen nyakig uszok a tejben meg a mézben.

És úgy is lesz.
Nem telik bele 24 óra. A szép südő malac ravatalra kerül. A pulyka, kappan gyászos véget érve, a halálnak halálával halnak meg. A nap-szamosok olyan dühösen tapossák a savanyu szőlőt, mintha egy muszka generalis lelkét kergetnék ki a zsákból. A sajtó alól nem igen nagy bőséggel csorog a lé, a melyre még a darázs se száll rá.

De a vendégkoszoru vidám arccal mulat; iszik a házi gazda egészségére. Sok vidám és bő szüretet kívánnak neki. A cigányok csiklandozzák a hegedű nyakát, hogy vigabban szóljon. De csak nem akar. Szomorubb hangot ad egy szerb guszlicánál.

„Nem úgy van most, mint volt régen, Nem az a nap süt az égen.“

A házi gazdának nincs semmi kedve. . . . Hej! Nagy a porció!

egyház küldöttsége; ez utóbbi nevében, annak szónoka Ternyey Pál szerencsi ügyvéd üdvözölte a püspököt s az utasokat, beszédére Kun Bertalan választ röviden és szépen. — Ezután a Mádról jött díszes fogatokra ülve vonult be a már ekkor a zempléniakkal is nevedezett társaság, a menet élén a püspök díszes négyes fogatu kocsiában, előtte négy lovas huszárral; Mád város határára annak előjárósága várta a menetet, üdvözlétének a város derék birája Kaliczky István által adott kifejezést. — Innen, a számban ismét szaporodott hosszú kocsis sor a lakosság éljenése, ágyú lövések és harangok zugása között vonult be a városba, a templom udvaráig; ennek kapujában az alsó zempléni egyházmegegye érdemes esperese Körösi János harkányi ref. lelkész üdvözölvén az érkezőket. — A szives „Isten hozott“ után a vendégek elszállásolása következett, a mely a legszebb rendben, a legszivesebb vendégszeretettel ment végbe, és mindenki teljes meglepedésére volt elhelyezve. — Szept. 27-én a közgyűlés napján — reggel, templomba gyülekezett a nagy közönség; — hol Kun Bertalan bocsátotta fel buzgó fohászát a Mindenhatóhoz; ezután 9 óráig tartott a közgyűlés, hol a kerület és különösen a s. pataki főiskolát érdeklő ügyek kerültek szőnyegre. Az érdekesebb tárgyak egyike volt egy jogakadémiai tanár választása; a nagy többség pártfogoltja Krüszely Bálint m. - szigeti tanár volt, ő választott meg; — ezen kívül főképen gazdasági és bérleti viszonyai jöttek, a s. - pataki főiskolának tárgyalás alá, — de ezekről tüzetesen emlékezni nem lehet e sorok feladata. — Gyűlés után a dusan megrakott asztalokhoz telepedett le a közönség, hol a szives látás melege a jókedv a legmagasabb fokig emelkedett; — a mely a sok jó kívánatban, pohárköszöntések képeiben tört magának utat. — Este ki volt a város világitva — a török diadalok öröme, — fáklás menet tisztelettel Kun B. püspöknel és Pajzos zempléni s. - gondnokul. — Ez utóbbinál ki kell emelnünk a Ternyei P. nagy hatással elmondott beszédét, valamint Pajzosnak, a rokonszenves szónoknak feleletét, — melyek telve voltak hazafias és lelkesítő eszmékkel, és a melyeket nagy érdekléssel fogadott a közönség. — Egy szóval, hosszú sora volt a szeretet és rokonszenv nyilvánításának, miben a vendégek részesítették; a jó rend feltartói és az egész fogadtatás főintézői, a mádi reform. lelkész Rác Lajos, a város főbirája Kaliczky István és a ref. egyház gondnoka Korotnay Pál, kik semmi fáradságot nem kímélve, valósággal feláldozták éjjelket, napokat a szép fogadtatás sikerére. — Még egy férfitől kell megemlékeznünk. Somogyi J. mádi r. cath. pléb., e ritka ember és kath. pap példájával mutatta meg, hogy a felekezetiesség átkától mennyire megszabadíthatja lelkét, szívét a valódi művelt ember, csak a szeretet vallásának legyen hű munkása; hogy a különböző vallások hívei között van egy kapocs, a mely őket összeköti, s ez az emberiség és a hazafiság érzése.

— A debreceni ref. főiskoláról. Kis Albert bagaméri ref. lelkész barátunk az „Ev. prot. lap“-ban, mely az utóbbi időben, (a miért örömmel üdvözöljük.) a „nagy titok“ misztikus homályából kibontakozott, érdekes cikket ír. Uj hang az, de — valljuk meg — méltányos. Tisztelt barátunk szép cikkéből adjuk a következő sorokat:

Nyílt titok az a vidéken is és sokaknak fáj, hogy az egyházkerület illető felügyeleti jog, olyan mérvben devalválva van, hogy már talán csak nevében él. S míg egyfelől nem jogosult tényezők is, ellentállást és elkeserítő érzetet keltőleg befolyank, másfelől a debreceni egyháztanács, nem szűnik meg mindig újabb és nagyobb horderejű jogokat követelni, pedig odáig jutottunk, hogy van oly fontos kérdés már, melynek eldöntésénél, Debrecen, általa szabadon saját köréből választott, s határozott utasítással ellátott több szavazóval bir, mint véle szemben, az egész egyházkerület. És ez a kérdés, épen a főiskolát, a főiskolának felvirágzását vagy hanyatlását legmélyebben érintő tanárválasztás kérdése. Nem tartozik e cikk szűk keretébe, vizsgálni

A szüret véget ér.

A kandallóban tűz ropog. Juliska szebb, mint valaha. Olyan, mint egy kis angyal. Három-négy leány var körülötte. Ő csak egy parancsol, mint egy fejedelem asszony.

Hogy ne, mikor az ő „staffirungját“ varják. Klára nénemasszony Forgó Dénes urambátyám szobájában ül, élete párja mellett.

— Ugy-e hogy megmondtam. Most már a lakadalman csak ki kell tenni magunkért.

— Hej! anyjok, pedig nagy ám a porció.

Falu roszsza.

A dohány történetéhez.

Adalék.

Totétlen, szept. végén.

E fontos apróság honnan terjedt el Európában? Bizonyosság nem tudhatni; mondják, hogy Indiából jött az át világrészünkbe, — annyi bizonyos, hogy Angolhonban már Amerika felfedezése előtt ismeretes volt a dohány növény, de csak titokban éltek vele, egyelőre a tehetősebb emberek.

II. György angol király neje szeretett burnótozni annyira, hogy érkezésnél is használta fűszer gyantán.

azon okokat, melyek alapján e jogot Debrecen nem városi — hanem egyházi tanácsa követeli, — s épen ezért ezt, máskorra hagyjuk fean. — most csak egyszerűen jelezzük, hogy a mult egyházkerületi gyűlés alkalmával, bár levéltárnokunk, az egyházkerület történelmi alapon nyugvó jogát kimutatta, nemcsak a tanárt választó küldöttség számát, hanem annak összeállítását, sőt a kandidálást illetőleg is: mégis ennek dacára, az egyházmegegye előző megkérdése nélkül, határozottá emeltetett azon indítvány, hogy szuperintendens és főgondnok, a tanárt választó küldöttségnek ezentul nemcsak elnökei, hanem szavazó tagjai legyenek; sőt még ez is, hogy az egyházkerület ezen küldöttséggel szemben, többé nem kandidálási, hanem csak nyílt ajánlással bir. És e határozat azonnal megszűlte eredményét, mert míg a debreceni egyháztanács, a maga zárt körében, a tanárt választó küldöttségbe 8 tagot választott, addig az egyházkerület csak 6 tagot, és a debreceni egyháztanács előre elválasztott és az egyházkerületi gyűlésen megjelent 8 tagja, még ezen egyházkerületi 6 tagra is fejenként szavazott, s nyílt felszólalás dacára szavazata beszámítatott. — Majd tétettek nyílt ajánlatok is, de azok rendeltetések szerint elhangzottak.

Főiskolai jogász-élet.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Debrecen, okt. hó.

Virágzó jogakadémiánk polgársága között az egyetiek szervezésével járó mozgalmak ide s tova végre érnek, a menyiben a segély-egylet tiszti kara, melynek megalakítása egész lázba hozta a különben is tüzelőkü fiatalságot, már megalakult. De mielőtt még pejtönnék, lehetetlen, hogy néhány szóval meg ne említsük a jogászok ismerti szervezését, mindig megelőző „jogász-emlékeredési estély“ söt. — Az estély mult hó 22-én tartott meg. Meg volt hiva az egész tanári kar, azonban nem tudni, mi okból, csak is Körössy Sándor akad. igazgató, Tóth Ferencz, Balogh Ferencz és Kassay Sámuel tanárok szerencseltették jelenlétükkel az ifjúságot, a mely megjelent tanárai irányában szereretetének és tiszteletének legrokonszenvesebben adott kifejezést. Toasztokban természetesen nem volt hiány. Megkell említenem Me c z n e r Zoltán 1 jh-nak elragadó filinkó játékát, melyek játéknak művésziessége minden jelenlevőt a bámulat ne továbbjag ragadt. — Na de Balázs Kálmán is megmutatta, hogy mi az a magyar nóta, hogyan kell azt játszani. — A mulatságon a tanár urak csak 11 óráig vettek részt, míg az ifjúságot csak a regg vetette haza. — Most jön az igazi hadd el hadd, a jogász-segély egylet tiszti kara megalakítása. A választás napjaul felügyelő Liszka Nándor tanár mult hó 26-át tette, a mely nap d. u. 3 órakor a választás meg is kezdődött. Három jelölt állott szeben egymással: Budaházy Zoltán 3 jh, Tömöry József 4 jh, és Oláh Károly 3 jh. — Az elnökségre a választás titkos szavazat utján történt; bejött a 97 tagtól csak 85 szavazat, ebből Budaházy Zoltán kapott 44-et, Tömöry József 10-et, és Oláh Károly 31-et, s így általános szótöbbséggel elnök: Budaházy Zoltán 3 jh lett; jegyző: Bakos Imre 2 jh általános szótöbbséggel Sass Elemér 3 jh ellenében; pénztárnok: László Gyula 2 jh. közfelkiáltással; ellenőr s könyvtárnok: S a s s Elemér 3 jh viszonzlagos szótöbbséggel Magyaróssy Ferenc 3 jh és Dusócky Ferenc 2 jh ellenében. Választmányi tagok: Tömöry József és Szunyogh Sándor (jogtudományi); S z a b ó Ferenc és Malatinszky József (államtudományi szakról); H a l m á g y i Oszkár és Dusócky Ferenc (a másod —); T h ó t Emil és Oláh Imre (az első évről). Hátra van még a becsület szék és az önképzőkör megalakítása, a mely azonban a napokban szintén megtörténik. —

Basibuzok.

A tanulók dala: „Gaudeamus igitur“ legelőször 1354-ben, Heidelbergben egy tanuló egylet (Bursch) ünnepélye alkalmával énekeltek; még pedig a szép és tudós Olympia tiszteletére, — ki Grundler orvos (olasz mantuai) nője volt. Akkor több verse volt e dalnak, mint most, nevezetesen egy éppen az ünnepelt nő tiszteletére énekeltek.

Thalia temploma.

— Debreceni színiélet —

Szintársulatunk mult hó 29-én megkezdte előadásait, s azóta folyton tartanak a közönség meglepedésével, de kevés pártolásával. Temesváry ügyesen, tapintatosan állította össze társulatát, ugyanyira, hogy Debrecen műtiégeit bizonyosan kielégítendő, és annak tetszését ki fogja vinni. — A társulat tagjainak névsorát már a mult számunkban közöltük, most még azokhoz a következők jönnek: Alszeghi Ilon, Vezéri, Szikszay, Szikszayné és Szabó Bandi. — A hét folyamán színre kerültek: „Bánkban, Betyárkondó, Szép Galathea, Férj az ajtó előtt, Deborah. Fősvény, Falu roszsza, és egy pár kis egy felvonásos vígjáték. — A közönség elismeréssel fogadta a férfi személyzetben Toldyt, Lovászt, Dobayt, Aranyossy Foltényit, Szabó Bandit, Vezérit, Ferenczit, zayt és Linczyt. A női személyzetben első a mi régi kedvencünket Törököt és N. mátt továbbá Szikszayné, Foltényiné, A Ilonát, Zöldinét, Deák Katalint és Gy. Etelt. — Az előadott darabok között eddig jobban sikerült játék és összhang tekintetében: „Bánkban, és Fősvény klasszikusok. — A kez nehezségeit már ma-hónap leküzdte a társulat, a következő előadások bizonyosan naponki fognak erősödni. — Amit mégis ajánlanunk ke. az igazgatóság figyelmébe, az: hogy állapítsa meg a heti repertoirt, ossza ki a szerepeket jó előre, és tartson elegendő rendelkező probákat. — Így érheti el legjobban célját, mert így a szerep nem tudás, a bizonytalan állások és egyéb hibák nem fogják a közönség tetszését és pártolását elriasztani.

— Október 6-kát tegnap is kiváló fényvel ünnepelte meg Debrecen város közönsége nem, kor és rangkülönbség nélkül. A kath. templomban fényes istentisztelet tartott. Koszoruzott gyászravatal állott a templom közepén. Magán dalárdá megható és lelekelmélő gyászdalokat énekeltek.

Vajjon Debrecenben, Magyarország szívében, a magyar kálvinizmus Rómájában e nemzeti gyászünnepet a ref: nagy templomban lehetne-e legméltóbban megünnepelni?

Hiszen ez történelmi fontosságú hely s. Itt mondta ki Kossuth hazánk függetlenségét, amiért az aradi vértanuk elhunytak.

Gondolkozzanak e tárgy felett azok, a kik e kegyeletes ünnepély rendezésére hivatva vannak.

Még a hatalmas cár is imádkozik.

— De ez már nem tréfa. —

Sámson, okt. 3.

Szól a zene, harsog a trómbita, perg a dob, puskaropogás mellett kong a csaták harangja: az ágyú, csörög-csattog a kard s e rettenetes szép harmonia mellett haldoklók végsőhaja rezeg a légben. Egre kiált az Ábel vére. És miért van ez így?

Zsarnokok imája küzd versenyt ama különös harmóniát ragadó szövevél. A melyik könnyeb, hamarabb célt ér. A végül az istenség fénylő trónszéke. Isten előtt még a zsarnokoknak, a földi istennek is porba kell omolnia. Egy Nebogodonozár füvet eszik, mint a barom. Egy nagy Sándornak esze megbomlik végperceiben, midőn azt mondja, hogy nagy birodalmát a „leg-

hogy többé soha egy pipával sem fog kiszini. És hogy tartotta meg ígérését?

Midőn John nem sok idő mulva ez után; az önmegtágadó lelkész szobájába lépett, majd elájult ijedében és meglepetésében, hogy ezt egyszerre két pipából látta dohányozni!

Végre, hogy átlátták a dohány ellenségei, miként sem ígért, sem fenyegetés, sem hallali büntetés nem jhasznál a dohányzók ellenében, utánok csapták a gyeplőt, nagyörömökre és gyönyörűségekre a dohányozni szeretőknék.

Hires férfiak mint Goethe, Heine, Balzac, Hugó Viktor nem voltak dohányzók, míg Musset Alfréd, Sue Engen, Sand György (aszszony) ezen lövénynek nagy kedvelői voltak. A mexicói hölgyek és spanyolnők szeltire dohányoznak, a török háremhölgyek pedig széles csibukosok!

Most már a királyok palotáitól a koldusok kunyhójáig ezen növény nélkülözhetetlen és az államok egyik legfőbb jövedelmi forrása!

Papp Zsigmond.

méltóbbra“ hag méltónak érzi m sere. A nagy bir szöröshaba öltök kemény terü hatalmas cár így — A föld nekem én uram.

— Legyen tied a hatalom s — Még ne badon zsákmán dussá az alattva

— Legyen ben: „Ember te — Adj ur

latlanná tehesse leségét, midőn tekintett. — A nép tehetetlenségének előm hirdessék a nép tot! Igy a te nekem. Adj csak ság után eseng között is paran a szamun szel diadallal állja mint egy Medu dásra kényszer hogy a nemes radvány, ha é uralkodó család Haljon meg a vakon!

A napi sa rét képviseli, ig imádkozik. A határozottan ten senki nem sejtében a gondvis lágitó lámpája.

Vakon h tömeg, hogy a rehatója lehes resetképtelen ketős kereszt

Ha valakit a hagyja fogat a dezik rokonai, a civilizációt lenül az talál ságtalan. — rünk csöve ir részésül, mint stadt és Péter

A legkis nép mély álme eszméni kezd mint bárki —

Midőn megrázza sere ragját hallatva egy hatalmasnak kitorréséto latsereg a kir

A zsarn pes tovább a gyilkos módja lel. Ha terve k lág minden zs óriási hullám

Vajjon kodó? Vajjon kodó a népért zonyára az ur

Az urak mint a kifian eszmenek ma a dőghalálnál megantitja a mosolyt tartá ségre hozatal

Mihelyt masok hadm tika ügyvivő azonnal siert erőért, az iste náluknál hata a igazakra, a a jök, mind a

A török sértésért föld lelősséget. T s régi hitben legvégső kísé

Tekin Hogy

Sajátstá Az emb meg; sir és ő

Eszébe nemzet Torq ládok, a sirt

S ugy hosszu idő se

Hogy i

Az erős zelkedő álno nálhatnának

rokonai és b lói közé vegy maguk ujítá

A nap

méltóbbra hagyja. Mindenik hadvezére elég méltónak érzi magát a zsarnoki hatalom erősítésére. A nagy birodalom feloszlott. Egy V. Károly szörcehűbe öltözve vezekli a zsarnokság bűneinek kemény terhét. Egy jogtalan háborút kezdő hatalmas cár így imádkozik:

— A föld népét butává tenni enged meg nekem én uram istenem!

— Legyen a mint óhajtod, mert a földön tied a hatalom s dicsőség!

— Még nem uram! Engedd meg szabadon zsákmányolhassam ki és tehessem koldussá az alattvalókat!

— Legyen úgy! de tartsd mindig eszedben: „Ember tervez, isten végez!”

— Adj uram erőt, hogy a népeket mozdulatlanra tehessem, mint te vedd egység Lót feleségét, midőn államtitkaid rejtelve fele visszatekintett. — Adj nekem oly prófétákat, kik a nép tehetetlenségét s erkölcs képtelenségét segítenek előmozdítani s nagy ékeseszólással hirdessék a nép előtt, hogy ez mind a te akaratod! Így a te félelmedben mindenki hódoland nekem. Adj csak vak engedelmséget a világosság után esengő népnek, hogy a golyók zápora között is parancsomra úgy álljon, mint Zion vára a szamum szél ostromló hatása előtt. Add, hogy diadallal állja a legpokolibb tüzet, hogy mint egy Meduzaf a régi csatárt, megállapodásra kényszerítse, a ki gyávan futni akar. Add, hogy a nemes testőrség, — e régi sztrétiz-mardvány, ha érdekeim úgy kívánják, érettem, uralkodó családomért, s a szabadságra törekvő népek járomba fogásáért mindent elkövessen. Haljon meg az uralkodócsalád érdekeiért — vakon!

A napi sajtó, mely a történelem tősgyökerét képviseli, igazat ad annak, hogy még a „cár is imádkozik.“ A cárnak nincs szüksége imára. Ő határozottan tesz. Az ima akkor segít, midőn már senki nem segít. Imát szolgálni a sztréticék házában a gondviselésnek annyi, mint Phárosz világitó lámpája helyett tengerbe önteni az olajat.

Vakon hurcoltatja magát milliónyi néptömeg, hogy a magas cár nagy akaratának végrehajtója lehessen. Sokan lesznek bennév a keresztkeptelemné, de azért a Zsófia templom a kettős kereszt dicsőségét óhajta ragyogni látni. Ha valakit a had istene kegyébe fogad s nem hagyja fogát a csatateren, haza megy, azt kérdezik rokonai, barátai, társai: „mi jót hoztál a civilizációt terjesztő csatateréről?“ Ha véletlenül azt találná mondani: A mi háborunk igazságtalan, — azon nemzet, mely ellen fegyverünk csöve irányul még nagyobb szabadságban részesül, mint mi! Ezen érhangot adnak Kronstadt és Pétervári ostromai: Le a zsarnok cárral!

A legkisebb zajt is figyelmesen észlelő nép mely álmából felbredve dörszli szemeit, eszmélni kezd. Isten teremtménye a földön ő is, mint bárki — ha cár legyen is az!

Midőn hatalmának öntudatára serkent, megrázza serényét, mint Nubia oroszlánya s haragját hallatva elsápad a hatalom, mert még egy hatalmasabb hatalom, a nép óriás vulkanjának kitörésétől retteg, — mint a gyengébb állatsereg a királyi oroszlán haragjától.

A zsarnokság fegyvere kicsorbult, nem képes tovább a békés polgárok szentélyébe rablógyilkos módjára berontani. A nép új tervet érlel. Ha terve kivételében egy akarat vezérli, a világ minden zsarnoka sem fog tudni uralkodni ez óriási hullám-áramlat felett.

Vajjon mi volt előbb? Nép e vagy uralkodó? Vajjon melyik van egymásért? Az uralkodó a népet? vagy a nép az uralkodóért? Bizonyára az uralkodó a népet?

Az uralkodás eszméje napjainkban olyan, mint a kifecomodott láb. Sántit mindenfelé. Ezen eszmének munkója a politika, mely vesélyesebb a döghalálnál. A politika oly mesterség, mely megtanítja a szívet jagatni s a szemben örök mosolyt tartani ébren. Az ellenkező érzet egy ségre hozatala csak politikában kereshető.

Mihelyt a szerencse hátat fordít a hatalmasok hadműveletének, mihelyt az állampolitika ügyvivői rossz szagot éreznek Dániában, azonnal sietnek gondolatban a legfőbb segítő erőért, az isten kegyéért, mert tudják, hogy az náluknál hatalmasabb ur felhozza napját mind az igazakra, mind a hamisakra és esőt ad mind a jók, mind a gonoszok földére.

A török nemzet igazán elküvetett felség-sértésért földi hatalom nem vállalhatja el a felelősséget. Tudja ezt igen jól a muszák eröben s régi hitben megfoglyatkozott cárya. Tehát a legvégső kísérlethez: az urához folyamodik.

Tekints az égre fel s ne mond: Hogy nincs rád, szegényre gond!

Október 6-dikán.

— A katolikus templomban. —

Dobrecen, okt. 6.

Sajátságos egy nap.

Az ember kebelét fájdalom és öröm kapja meg; sir és örül, leveretik és lelkesül.

Eszébe jutnak a mesés napok mártírjai, a nemzet Torquemádái és Arbuezei, a zokogó családok, a síró honfiak... egy nemzet megölése.

S úgy fáj, úgy sajog az a seb, melyet a hosszú idő sem tudott behegyszeríteni.

Hogy is tudott volna!

Az erőszakos atyaiság, a mézes-mázos, hízkelkedő álnokság keserű lapdacsai hogy is használhatnának annak a betegnek, kurt testvéreinek, rokonai és barátai is elhagynak, kifungos ápolói közé vegyülnek s maguk növesztik kinjait, maguk ujtják sebeit?

A nap szomorú emlékei levernek.

Villámokat szeretnék a multba vetni, melyek szerte zuzzák a gazokat. De nem lehet. Szomoruan hajtjuk le fejünket s merengő tekintettel nézünk a nemzet ravatalára.

A viaszgyertyák szomorú fényével lobognak; úgy tetszik, mintha a tizenhárom lelke volna közöttünk s titkos hangokat sugna fülünkbe önkényről, szabadságról...

Mi hallgatjuk és fölsohajunk.

Miért hallgatunk és miért sohajunk föl?

Miért sohajt fel a szenvedő gyermek mostoha anyja vércsejé alá, ha eszébe jutnak meggyilkolt testvérei? Ki tudja!

Az orgona magasztosan szól; siró zenéje olyan bánatos, oly megnyugtató és vigasztaló. Belezendül a halottas ének, a fájdalom ismét megújul s magas hullámokat verve szalad az érzések tengerén keresztül.

Az ének kítőró fájdalomkiáltása csendes zsongásba olvad, lecsendesít, megvigasztal! Könyező szemekkel merengünk a magasra emelkedő sötét gázközporsón, a tizenhárom élő emléken, az égő gyertyalángokon s az átszellemült arcu imádkozó tömegen.

Különös!

Csak pár nappal előbb is, midőn névünnepet ültünk, oly hidegen hagyott bennünket az ilyen pillanat; a szemekben nem látnunk gyöngyöket, az arcokon nem magasztosultágot. Néztünk és hallgattunk...

S most?

Mély meghatottság fog el; a marcangoló s kiirhatatlan sötét emlékek feljullanak, a fájdalom haragba olvad, a szomorú elmélyedés halványaságát a lelkesültség kipirítja, szívünk hangosabban dobog, szemünk kigyulnak, ereink feszülnek...

Rápillantunk a ravatalra, multra és jelenre...

Villámokat szeretnék a jövőbe vetni, melyek szerte zuzzák a gazokat...

S lehet-e?

Körültre tekintünk s ragyogó napokról álmodunk...

Dengi János.

Egyveleg.

— Innen-onnan. —

Szerették-e a régi is a bort? Alkalmassint, mert midőn Hortensius meghalt, hagyatéka közt 10,000 veder becses chiosi bort volt. Midőn Caesar a római népet 22,000 szobában megvendégelte, minden szobába 1 hordó falernumi s 1 hordó chiosi bort vitetett saját pinczéjéből.

A költők fejedelmi jutalmaztatása. — August császár Virgílinek 21 versért 5000 aranyat ajándékozott; Caracalla császár Ossianának minden sorért egy aranyat; a velenceiek Sonnanzaronak minden 6 sorért 600 aranyat. Az athenaieiek Phrynichust egy költeményért hadvezérré tették; a skald Hiorno pedig a régi dánoktól egy versért, a melyben a meghalt királyt Frothót megénekelte, ennek utódjává a királyi méltóságra emeltetett. Hát Petőfinknek mi lett a végső, de általa óhajtott jutalma? Halál, dicső halál a csatateren!

Moltke szerint egy hadvezérnek négy G-re van szüksége: Geld, Geduld, Genie und Glück. (Pénz, türelem, lángész és szerencse). — A muszka hadvezéréknél — úgy látszik — sem e négy kellék, sem a Montecucculi 3 kelleke (pénz, pénz és pénz) nem található fel; pedig Moltke épen e bonnattal egyidejűleg azt állítja, hogy mindezeknek birtokában vannak az orosz hadvezérek. Most az egyszerű hál' istenek, családott az öreg.

Koronahercegi ölc. III-ik Frigyes Vilmos porosz király a balletnek igen nagy barátja volt. Egy nap a koronahercegnő ablakból hosszú ideig figyelmesen nézett egy pontra. Férje, a koronaherceg kérde tőle, mit néz? „Egy szarkát nézek ott egy fán“ volt a felelet, „mely már 10 perc óta egy lábon áll ott.“ „Az égre!“ — kiáltott fel az élces herceg, meg ne mond ezt a papának, mert megtalálja hívi e szegény madarat 6000 tallér fizetéssel — solotancosnőnek.

Olaszország az ereklyék hazája. Különféle templomokban, zárdákban és kápolnában található Szt. Hieronymusnak 63 ujjá, Szt. Pancratiusnak 1600 lábcsonthja, Szt. Istvánnak 13 karja. De legkiválóbb szent ezen kegyes sorozatban Szt. Ignác, Antiochia püspöke. Mint övét, mutogatnak 3 egész testet, 7 lábat és 13 kart. Ehez csak még azt kell megjegyezni, hogy a hagyomány szerint Szt. Ignácot az oroszok szétépték és felfalták.

A Csokonai szobor márvány alapzatán levő felirat betüin ismét vandal rombolás követett el. Már eddig is hiányzott az évszámok (1773—1805.) összekötő vonal és végül a pont, most meg, hogy a felirat egész disztelelné váljék a 8-as szám tünt el. Valóban sajnós dolog, hogy városunk műkincesinek a legbecsesebbike, mely örök időre van emlékül állítva, egy a szobor körülvevő s ilyes rongolásoktól megóvó rá-

cszat hiányában (mely pedig egyszer már inditványztatott az illetőknek) prédaul van kitéve némely műczzékkal nem bíró durva egyének barbar kezeinek.

Törvénykezési szemle.

Az ügyvédi megbízás, habár a fél időközben elhalálozott, — kiterjed az örökösökre vonatkozólag is, ha a megbízó maga és örökösei nevében írta azt alá.

A telekkönyvi hatósággal felruházott kir. járásbírók oly esetben, midőn ingó s ingatlanra együttesen rendeltek el a végrehajtás, a további eljárásra a ptrs. 353. 359. 421. és 465. §. értelmében mindég az illető telekkönyvi hatóság illetékes, és ebből kifolyólag az ingatlan tartozékának összeírása és megbecsülése csak akkor fogantatosítható, ha a végrehajtási zálogjegy bekebelezése által a foglalás megtörtént. Így határozott 1877. július 10-én 10,810/77. sz. a. a semmitűzők.

Sommás tárgyalásnál az első bírósági ítélet kihirdetéséről külön jegyzőkönyv veendő-e fel, ha a tárgyalás megejtése után nyomban az ítélet kihirdetetik? A mennyiben a debreceni törvényszék területén ezen tárgyban két különböző gyakorlat van életben, az ügyfelek érdekében e tekintetben megállapodás hozatal szükségének kifejezést kívánunk adni.

Irodalom. Jókai Mór történelmi regénytárának első füzeté megjelent. A „névtelen vár“ című regényt közli korszorú írónk. A lángészű férfiú neve azt hisszük a legszebb ajánlólevél. Minden két hétben jelen meg egy füzet. Előfizetési ár egy évre 10 frt. Melegen ajánljuk e vállalat felkarolását! — H u g ó Viktor Európa első költője „Egy bűntett“ című munkát bocsátott közre. A Napoleon által 1852. dec. 2-án elküvetett államsínyt tárgyalja. A számozott történetirővé lett. E bűn megírása méltóbb kezek közötté nem is juthatott. Hiszszük, hogy nyelvünkre is le fog fordíttatni.

Vidéki levelezés.

(Saját levelezőnkül.)

Kaba, okt. 2.

T. Pogártárs! „Mit mondott a kabai asszony?“ e példabeszéd ismeretes bárhol Magyarországon, mégis magáról a városról nem tud senki semmit, jöllehet némi tekintetben unkeit is lehetne példányképpül venni.

Városunk társadalmi élete majd nem kifogás nélkül való, oly szép egyetértés a különböző társadalmi osztályok között, mint itt, ritka helyen észlelhető. Társas életünk sem áll hátrább. Ugy az értelmiség, mint a polgári elem között gyakori összejövetelek vannak, egy mást úgy tekintik, mint testvéreket s annyira biznak egymásban, hogy nagyobb biztosítékot találnak a kéz fogásban vásárlás esetén, mint az írott szerződésben. A lakosok úgy férik, mint nő, deli, szép, vig, szorgalmas, értelmesekek, mi, újabb időben a felnőttek oktatása különösen előidézett.

A földművelés, annak dacára, hogy tagosított földelünknek: virágzik; a legszebb vetések, a legjobban művelt földek csak is itt találhatók a környéken. Kapós is a föld, mert ritka a 200 frton alul való föld.

Az ipar is folytonosan halad előre. A kereskedés különösen sertéssel kizárólag magyar emberek által üztetik, még pedig úgy, hogy városunk gazdagabb polgárai csak is ennek köszönhetik vagyonosodásukat.

Az állattenyésztés csekély, mit a legelőhiány és a tagosítottan birtok okoz; azonban még sem igen áll alantabb fokon, mint a környék állat-tenyésztése.

A törököktől mi is tüntettünk s részükre gyűjtéseket rendeztünk.

H. Szoboszló, okt. 3.

T. Polgártárs! A A „Polgártárs“-nak 13-ik számában azt irtam a rendőr-kapitányi hivatalról, hogy a közegészségügyre vonatkozólag több rendbeli intézkedést tett; nevezetesen a vidéki szekereket a város kellő közepéről el akarja tiltani, az egészségrontó folyakékok utcára való kiöntését megátolni stb. stb. Azonban megvallom, hogy tévesen irtam, volt ugyan erről szó, mint az illetékes egyenektől kitudtam, de csak az egészségügyi tanácsban, a hol annak ifjabb tagjai javaslatba hozták, de a kik, mint keservesen panaszojják, leszavaztattak, azt adva okul: „majd máskor.“

Mint látja t. polgártárs, nálunk az egészségügyi tanács sem akar jobb lenni a deákné vásznánál.

Mult szombaton, szeptember 29. az értelmiség fiatalabb része, kikben úgy látszik kezd buzogni a jó és szépért a vér, kedélyes kis mulatságot rendezett, a mikor több felkötött történet a török nemzetre, de különösen Osman basára, kinek részére üdvözlő távirat is menesztetett. megjegyzem, hogy ez estély hóse Acsádi (Adler) Ignác volt, ki mint városunk szülőtte, s irodalmi tekintély méltán megérdemelte ezt.

Eddig a törökök javára gabna nemükben 32 köből gyűlt össze.

Carinus.

Vidék. Pozsonyban a török sebésütek javára eddigelé 486 frtot gyűjtötték. Az erdőőrök vizsgálata Pozsonyban, Kaposvárt, Kassán, Temevárt és Kolozsvárt november 19-dikén tartatik meg. A mezőhegyesi árverés

alkalmából eladott 88 ló 34,000 frtért. Bereghelyen Ujfaluban Károlyi gróf birtokán iarkasvadászok rendeztetett. Elestett négy farkas. A heves-szolnok jászvidéki tiszaszabályozási társulat Egerben megtartá évi közgyűlését. Indítványoztatott, hogy a Székely-Szolnokba télessék át. Az indítvány nem fogadtatott el.

Hivatalos.

Debrecen, okt. 1.

A cs. kir. 39-ik gyalog sor-ezred kerületi hadkiegészítő parancsnoksággal egyetértőleg megállapított terv szerint az ellenőrzési szemle városunkban a cs. kir. 39-ik gyalog seregrendbeli katonákat illetőleg 1877. évi október 16. és 17-én, az idegen ezredbeli katonákra vonatkozólag pedig 1877. év október 18-án, a pótszemle végre 1877. november 3-án reggel 6 órakor fog a kapitányi hivatal V-ik osztályánál, (cégledutca, Kamarósi-ház, esetleg a városi ház nagy termében) megtartatni.

Miután az ellenőrzési szemle megjelenni kötelezett katonák behívása az eddigi szokott módtól eltérőleg, a felsőbb rendeletek, és a nyilvántartási utasítás 32-ik §-ának 9-ik pontja értelmében nem behívó jegyek, hanem az általános és nyilvános hirdetéseknek kifüggesztése és kihirdetése által eszközöltetik.

Az ellenőrzési szemle, minden bármely fegyvernemhez tartozó hadseregbeli s tengerészeti, tartósan szabadságot, s tartalékos katonák, különbség nélkül arra, ha vajon az ezredben illetékes, vagy pedig városunkban csak ideiglenesen tartózkodik, a katonai igazolványi könyveskéje s nosulás esetében eskütelési bizonyítványának elhozatala mellett a fentkített helyen és időben minden további idézés vagy felhívás bevárása nélkül az ellenőrzési szemle megjelenni tartozik.

Hogy pedig az ellenőrzési szemle által mindenki foglalatosságában a legrovidebb ideig góltassék, a megjelenésre a következők rend állapítatik meg; úgy-mint:

az 1877. évi október 16-án: az 1877. és 1869-ik; az 1877. október 17-én: az 1871., 1873., 1874., 1875. és 1876-ik évből a cs. kir. 39-ik gyalog seregrendhez sorozott helybeli illetőségek, vagy helyben tartózkodó, az 1877. évi október 18-án pedig: az 1867., 1868., 1869., 1870., 1871., 1872., 1873., 1874. és 1877. évből sorozott más fegyvernembeli (huszár, tüzér, tengerész, szekerész stb.) cs. kir. szabadságos és tartalékos katonák.

Végre az 1877. évi november 3-án tartandó pótszemle a főszemlén elmaradtak tartozandának a fentebb kitézött helyen és órában ideje korán és pontosan megjelenni.

Az ellenőrzési szemlén megjelenni nem kötelezettek azok, kik az 1877. évből nem tartózkodtak a katonai állományban, kik képeztetésben vagy fegyvergyakorlatokban részt vettek.

Ha végre valaki a megjelenni kötelezettek közül a pótszemlétől is elegendő ok nélkül elmaradna, az a katonai fegyelmi büntetés alá fogna vonatni.

Kapitányi hivatal.

Egy uszkar nagylelkűsége.

— Erkölcsi lecke. —

Az M. Z. a következő az „állatok lélektanára“ világot derítő és azt egy érdekes és tanulságos új adattal gazdagító eseményről értesít, mely igaz voltáért a közlő kiváló társadalmi állása kezkeskedik.

Egy fiatal ember uszkarát meg akarván vízbe fulasztani, azzal együtt ladikba szállván, a parttól evezelt. A folyó közepére érkezve — a kutyát, melynek nyakára követ kötött, a vízbe dobtá. A szegény állat azonnal el is merült. De miután a kötél, melyhez a kő megerősítve vala — elszakadt, az uszkar csakhamar a vízszinére került, kétségbeesetten erőlködve, hogy a ladikba megint bele jusson. Gazdája azonban valahányszor a szegény állat közeledett hozzá, mindannyiszor az evezőrudal visszataszította.

Ezen harc már vagy egy negyed óráig így tarthatott, midőn a fiatal ember türelmet vesztve az evezőnyelet mind a két kezével megragadva, az uszkar fejére dühös csapást mérendő, de hirtelen mozdulata következtében az egyensúlyt elvesztette és belebukott a vízbe.

Most egyszerre megváltozott a jelenet. Bámullattal eltöltve szemlélhették ugyanis a parton levők, miként a hű eb a víz alá merülve és gardáját megkaparn, azt a legvégsőbb erőfeszítéssel a partra vonszolta, dacára, hogy az ár vagy huszszor magával ragadta.

Mily kicsinynek tűnik fel az ember ezen kutyával szemben!

Weisz Gyula,

specialita fogorvos.

Ismeretterjesztő.

Thea.

(Ném. Thee, franc. Thé, ang. Tea, chinainy. Tscha.

A thea a theacserjének megszártott levele s főrészből még ma is eredeti hangjából Chinából szállítatik, habár újabb angol-Keletindiaiban is jelentékenyebb mennyiségben kezd tenyészteni.

A thea cserje fajai (Thea viridis és Thea bohea) között igen csekély különbség vehető észre, különösen 5—6 csésze- és 6—9 fehér szíromlevelű jöszagu virága jellemző s gyümölcsre, mely három magu főlánytok, diónagy-ságu magvakkal. — Ezen cserje a folytonos metszés következtében csak 1—1.5 méter magasra nő s rendkívül elágazik, levelei rövidszárúak, ellipticus vagy hosszú lándzsaszerűek, hegyezetek, fűrészszek, tökéletesen kifejlett állapotban bórmenüek, kopaszok, s tartalmaznak Caffeint vagy theint, melyről azt hitték, hogy a thea izgatóságának előidézője, nagy mennyiségű cseresavat s egy sajátságos zamatos olajat, ezen olajtartalomnak tulajdonítható az elkészítési módon kívül főképen idegizgató s izasztó hatása.

Zöller tált egy himalayai theában 4.95 rész coffeint, 5.38 r. légenyt, 5.63 r. hamut, 4.95 r. vizet, a többi volt sejtényes csersav, illóolaj

fehérnye; ezen anyagokból vízben oldható volt 36-36%.

A theacserjét hazájában Chinában, hol az északi szelesség 40-ik fokáig található, valamint az ország déli, hegyes vidékein, különösen Chinát a birmani birodalomtól elválasztó hegységeken körülbelül 40 év előtt vadon találták. A thea-veny Assam-ban az angolok birtokán, különben már a legrégebb idők óta (8-ik század) tenyésztik Awa-ban (Birman bir.) Tibetben, Cochinchinában, Tonquinban, többnyire dombos vidékeken; megkísérlették tenyésztését Bengáliában, átültették Ceylonba, Jávába, mely utóbbi helyen nagy gondnal tenyésztetik, sőt kísérletképen a Jöreményfokra, St. Helenába, Rio-de Janairóba.

A növény tenyésztése rendszeresen magról történik s középső hajtásai már mindjárt az első évben lemetesznek, 4-ik évben már használható leveleket ad; régebben minden 5-ik évben megújított, újabban a 10-ik évben ültetik ismét, miután a thea élvezése oly általánossá lett, oly rendkívül nagy a kereslet, igyekeznek minél jobban kihasználni. — A thealevelészedés évenként háromszor történik mártius, aprilis és májusban vagy júniusban; Keletindianban mártius-tól novemberig tart az időny főhónapjai itt július és augusztus, szabályos szedés mellett havonként háromszor össze gyűjtethetik a leveleket, némely telepeken naponként 3360—4480 kg-ot szednek és föl is dolgozzák. De csak is a fiatal levelek szedhetők le, szárjuk egyrésze azonban az ágon hagyatik, hogy a hajtásokat adó szemek meg ne sértsenek a letépés által a megvényt levelek eldobatnak, a lemetesztett gyöngéhajtásokból téglathea készíttetik, az ezüstfehér vagy narancs-sárga, szőrös levelek hegyéből pedig nyeretik a pecco virágha (Flowery-Pekoe).

Az egészen friss thealevel meggrágya gyöngye keserű ízű, s China lakóinál hashajtólag hat, szárítás által azonban e tulajdonságát elveszti.

A thealevelek a kezelés szerint különböző szint öltének a szárításnál, van zöld, fekete, vörös és téglathea, melyek mindegyike egy ugyanazon növényről nyerhető, régebben ugyanis azt hitték, hogy a theafajtól függ a szárított levél színe. Legnagyobb mennyiségben található kereskedésben a fekete thea; a kínai fekete thea Fukien tartományban fekvő Kien-ningfu környékéről szállítottatik a híres Boheadombokról, a legjobb zöld thea pedig Hwangho- és Santo-tschuból, s minél északibb vidékről való a thea, annál silányabb; valamint nálunk, úgy a kínaiaknál is kedveltebb a zöld thea s nagy mennyiségben szállítottatik Schanghai-ból, mely a kínai theatermelés központja, Hanhau-, Futscheu, Canton és Amoy-ból Anglia s Amerika felé, Tientsin-en és Kiachtán át pedig Oroszországba, — Britt-India csak fekete theát ad a kereskedelemnek, de mindenféle minőségben. — Japán és Jáva kitűnő jóságú zöld és fekete theát. — A különböző nevek és jegyek, — melyekkel a thea ellátatik — néha a termelő helyre, néha az ültetvény tulajdonosára, néha a legutóbbi levelek nagyságára s alakjára utalnak.

A levelek szárítása, összesodrasa, szóval elkészítése különböző helyen, különböző képen történik; legújabb adatok szerint.**

(Vége kör.)

Dr. Koós Gábor.

* Grundriss d. Pflanzengeographie. F. J. F. Meyen. 453-ik lap. ** Erdmann-König Grundriss s. d. allg. Waarenkunde. 9-ik kiadás 277. lap stb.

Mi ujság?

* A „debreceni függetlenségi párt“ szept. 30. délelőtt a „Függetlenségi kör“ helyiségében választmányi ülést tartott. E gyűlésben a tagok igen szép számmal jelentek meg, mert a szőnyegre kerülő tárgy fontosságának tudomásával birt mindenki. Patay István elnököt betegségé gátolta a gyűlésen való részvételben, mely körülmény sajnálkozással vétetvén tudomásul, — a gyűlést Kertész István alelnök nyitotta meg s elő-

adta az összejövetel célját és tárgyát, melyszerint néhai Tiszai Dániel elhalálozása folytán a „Debrecen“ függetlenségi párt lap szerkesztői állása megüresedvén, szerkesztő választásának szüksége állott be. Miután a „Debrecen“ szerkesztői állására mind a fővárosból, mind a vidékről többen ajánlkoztak, annál fogva hosszas vitára adott alkalmat ez ügy, mely végre is azon közösjában és közmegegyezésben nyerte megoldását, hogy Szatmári Károly a „Debrecen“ egykori szerkesztője egyhangulag választott meg újra a „Debrecen“ szerkesztőjévé. Ezzel a gyűlés 12 órakor szétoszlott.

* Bizottsági közgyűlés tartott tegnap délelőtt a városháza tanácstermében Miskolczi Lajos főispán elnöke alatt. A múlt gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesítették. Ezután szőnyegre került Szentesi István sertéseinek a makkolatása. Miután kitűnt az, hogy Szentesi István sertései nem olyanok, minők a bérlőkkel kötött szerződés 8. pontjában meghatározva vannak, — kimondja a közgyűlés, hogy a makk-bérlők jogait, mely szerint csak a Hortbágyon legelt sertéseknek engedhetők meg a makkolatás, fentartani kívánja. Ennél fogva Szentesi István kérése elutasított.

* A helybeli jogász-segélyző-egylet levén első sorban hivatva a tisztelt közönség számára képzett tanítókat, nevelőket szolgáltatni, — választmányi határozat folytán fölkérem mindazon tisztelt szüléket, gyámokat, kik gyermekeik illetőleg gyámoltjaik mellé szakavatott házitánító, nevelőt óhajtanak venni, hogy ebbeli akaratukat velem levélben, vagy szóval közöljék, és ez ügyben hozzám (Battányi utca 2551. szám) fordulni sziveskedjenek. — Debrecen, 1877. okt. 4. Budaházy Zoltán, j. s. e. elnöke.

* Oláh György városunk szülöttje fiatal szobrász Miklóscsán jelenleg több kitűnő szobor-művön dolgozik, a szemlélő előtt bizonyára nagy feltűnést és meglepetést szül ez a komoly foglalkozás, mely elzárkózva a nagyvilági zajos élettől, egy kis műhelyben teremti az alakokat oly szakavatottan és meglepőleg, hogy az embert méltán bámulatra ragadja. Egykoron fiatal szobrászunk Izsó Miklós tanműhelyében dolgozott, később Debrecen város külföldön segélyt kiképeztetésében. Most ő a miénk, s a szülőföldhöz való hű ragaszkodás s a város iránti hálattartozás lerovása tevé őt azzá. Szobrászművei Csáthy Károly könyvkereskedése kirakatában méltán megérdemli a megsemmisítést. Pártolása a nagy közönségnek tartatik fel. Mi részünkről a legmelegebben ajánljuk ez ifjú szép tehetség támogatását a műpártoló közönségnek.

— Az arany cserkoszorura Debrecenben igen szépen folynak az adakozások. Már 800 forint felül van e célra. A „Polgártárs“ ivén is többen irtak már alá.

* A török sebesültek javára a sámsoni ref. főiskola takarékpénztárából 50 krt küldött szerkesztőségünkhez. Átadtuk a „Debrecen“ kiadóhivatalának.

* Minő drága az ákácfa Sámsomban? A hadházi kir. járásbírósgá közelebb egy perben következőleg ítélt: alperes tartozik 6 ákácfaért 12 fto, a levágás folytán előállott kárért 25 fto, azonkívül perköltség fejében 45 fto felperesnek fizetni. Kíváncsiak vagyunk, hogy a királyi tábla helybenhagyja-e ezen maga nemében pártlan ítéletet?

* Rövid váiasz a „Polgártárs“ 14. sz. megjelent egyházi levélre. (Mottó: a szenvedély rosz tanácsadó.) Idézett levél minden sorából személy elleni gyűlölet olvasható. Különben, ha tisztán tárgyas szempontból ítélt az elfogulatlan levelező ur, be fogja látni, hogy az agg tanár alaptalanul és méltatlanul hurcoltatott meg a nyilvánosság terén. Engedjen meg ezért N. B. ur, ha szenvedélyből reedő tanácsát sem követheti a tanácsolt fél.

Majd eljő az idő, midőn figyelmeztetés nélkül fogja tudni az illető — kötelességet, addig pedig hagyjon békét annak, a ki, mint eddig, egy jelenben, tanítványai szeretetével dicsekedhetik, és kartársaival a békeességben él. És ha levelező ur — lelkes, mint soraiból kivehető: szabad legyen őt is — mert neki is eljő az idő, ama jézusi elvre figyelmeztetni: a mit nem akarsz magadnak, te se tedd embertársadnak. Különben egyes állításai részletes cáfolatába sem ereszkedem. T. M.

* Pályázat. A „Déliháb“ szerkesztősége pályázatot hirdet egy legalább 4 írott jvre terjedő eredeti beszélyre, melynek tárgya a mai társadalmi életből legyen merítve. Jutalma 7 db. arany. A jutalom a legjobbnak — mely természetesen irodalmi becsület birjon — mindenesetre kiadatik, — megjegyezvén, hogy a jutalmazottsa dicsegetre érdemesített közlési joga elsősorban a „Déliháb“ ot fogja illetni, míg a többiekkel szerzőik szabadon rendelkezhetnek. A munkák tisztán, idegen kézzel írva, s a szerkesztő valódi nevét rejtő, jellegű levéllel ellátva 1877. november 25-ig bezárólag a „Déliháb“ szerkesztőségéhez címezve küldeszenek be. A „Déliháb“ ezen bővülő áldozatkész-ségéről csak a legteljesebb méltánnyal szólhatunk, s ezzel kapcsolatban el nem mulaszthatjuk újabb ajánlani a tisztelt közönségnek pártolásába ezen szép törekvésű s jelesen szerkesztett szép-irodalmi lapot, a mely dacára, hogy vidéken jelenik meg, tartalom tekintetében bátran kiállja a versenyt bármely fővárosi hasoníranyú közlöny-nel.

* A debreceni ref. főiskola tanárainak — amint tudjuk — a tanulóknak magánórákat adni nem lehet, nemcsak, hanem e tekintetben büntetés alá esnek: és mégis van tanár főiskolánkban, ki e szabály ellen cselekszik. Avagy az illető tanár urra nem vonatkozik e szabály? (Meg kellene biz azt mindgyűlölknek engedni a tanulók és — sokféle érdekből. — Szerk.)

— Sámsonból okt. 5-ről írják nekünk: Tegnap és azelőtt szüreteltünk, de a várt eredmény egy ebben, mint egyéb terményekben biz elmaradt. Most a krumpli vajúás és szántásvetési mezei dolog folyik, a tengeritörés vásár után őlt nagyobb mérvet. Az csak meg lehetősé igér. Közösgünkben ismét tolvajlás és sikkasztási bünténynek jött az előjáróság nyomába, a tettes elcsipetett, egy fiatal 16 éves zsidónő személynél, mely ma a királyi ügyészséghez betoloncoltatott Debrecenbe. A debreceni határig nyúló sámsoni utat a lakosság most töltögeti, helyi-kezel már járható, több helyen nyaktörő, nem egy-két eset adja elő magát, hogy kivált a Nyirbátor vidékéről ott átutazók az éj sötétségében a legborzasztóbb fel s ledülésként esnek áldozatává. Hátha még az esős őszi idő tényleges alakot fog öltetni!? Nem ártana erősebb eljárás az előjáróságtól. Nagy panaszuk van a sámsoni birtokosoknak, mivel Debrecen városa az általuk 16 évig használt ligeti utat minden alapos ok nélkül betiitotta, hasztalan a kérelem eddig, de remény táplálja a lakosságot, hogy Debrecen saját es Sámson község érdekét szem előtt tartva ezen ideje korán segítend. Még csak azt jelzem, hogy az adóexekválás javában folyik; sok vinkó foglaltatott le az állam érdekében.

* Balázs Kálmán kedvelt népzenezőnk ma este Tormánál, holnap a „Biká“-ban játszik.

Gazdasági levél Szatmárból.

A repce üzlet megynkben ez idénre bevégeződött. Érdekes volna kiszámítani, hogy a repce-kereskedők mennyit nyertek a termelőkn. Bizony nagy éhhetetlenség a termelő közönségtől, hogy annyi keserű tapasztalás után sem birt közvetlen összeköttetésbe lépni a külföldi gyárakkal vagy kereskedő házakkal, hanem a falusi zsidó ügynökökre szorult terménye eladásánál. Hát nem ránk férne mi ránk is az az egy pár ezer forint, melyet egy kisebb köz-ég repcetermésén nyert X. vagy Y. ügynök? Hát nem tudnánk mi kikerülni azt a számtalan kellemetlenséget, miket ezek az ügynök arak rajtunk elkövetnek? egyik kifogásolja, s

az átvételkor 3—4%-it leült belőle, másik az átvételnél, harmadik a fizetésnél pontatlan stb. Milyen jó volna egy megyei mezőgazdasági egyletet szervezni, melynek terménycsarnoka volna a központon s egyenes összeköttetése a külfölddel. Milyen jó volna, ha ez adna előleget, ez kötne ügyletet s csak annyi %-it venne magának, a mennyi fentartására elegendő volna! Ekkor mentve volnánk egynemely ügynökök lelketlenségétől.

Ez évre már elkétségünk vele. Nagy részben le vannak nyírva a termelők, mint a juhok. A nyár beadta a kulcsot ez évről, s e szüretől beszüreteltünk! Olvassuk, hogy B. Pesten a jó buza m. mázsája 12 forint felül áll, mi adjuk itt 8 frtért, holott a szállítási költség mázsánként nem kerülne többé 1—2 forintra. Ugy de egyes kisebb birtokos mint tegyen? Ha van neki 50—60 mázsa buzája, még szóba sem állanak vele a fővárosi kereskedők s kénytelen annak adni, a ki megveszi. Volna csak köztünk egy akarat! össze tennék 4—5 ezer mázsát s a pesti gabnakereskedőkkel mi nem állanánk szóba!

De hát ilyen a magyar ember! Szídjaa zsidót, pedig nincs igazsága. Kikeresi a föld kebeléből a kincset, mint a bányamunkás, de értékesíteni nem tudja, — eladja annak, a kit legközelebb lát, hogy szabaduljon tőle mielebb. — Kinek mi gondja arra, hogy az mit csinál vele!?

Buzánkat legnagyobb részben elnyomtatuk. Nehány cséplő ugyan még dolgozik a nagyobb gazdaságokban, de a nagyobb közönség már tul van rajta. A buza szemje ép, egészséges, főleg a tiszavidéki és bánati fajbuzák; hanem a tavasz buza csak polyvát adott. Tengerink érne kezd; nagyon kevés lesz. Időjárásunk hűvös, szeles, esős. Buza alá kezdenek szántogatni. A lapvidéken széna munka folyik. Gyümölcs nagyon kevés van, a szilva vékaja a kerteken 1 frt 20 kr.

Gáthalmi.

A szerkesztő levélszekerénye.

— Értarcsa. Köszönöm Ne politikáj. Most már jobban rá érz. Gáthalmiak. Ha elhagynád az elkeszervést, emlékezzél meg. Hát Arthur? Az igéret! Szabó Endrének. (Budapest.) Viktor itt. Valami dalt! Nem bánom akármelyik számról. H. Szoboszló. (Karinusnak.) Nagyon köszönöm. Mikor lesz szerencsém?

Szatmári Károly,

felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos. Főmunkatárs Vadon Sándor.

Alfölröttaknak a „Tisza“ biztosító társaságnál biztosított épületei a f. évi szeptember 14-én Tállyán kiüött rendkivüli tüzvész alkalmával leégvén, a nevezett társaság a károkat azonnal méltányosan felvétette és (összesen 12,257 frt 54 krral) megtérítette.

Ezen eljárásáért a „Tisza“ biztosító társaságnak méltó elismerésünket nyilvánítjuk.

Göncy János, Glatz János, Csuka János, Rátz Gábor, Feudrik Emánuel, Funk Ede, Bán János, Liptay Elek, Fleischer Károly, Glatz Sándor, Muza Eszter.

Előttünk:

Györy István, Rátz Gábor, főjegyző, főbíró.

Legjobb minőségű bük k faszén POSSZERT JÁNOSNÁL saját erdejéből jutányos áron kapható Debrecen,

Arverési hirdetmény.

A debreceni kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy öz. Székely Mihályné végrehajtónak öz. Székely Istvánné Róff Zsuzsanna elleni végrehajtási ügyében lefoglat a debreceni 121. sztkvbe jegyzett kiedevő utcai 128. sz. háznak a 13 hold ondófi föld fele része az 1877. évi október hó 26 napján d. u. 8 órakor mint első- és 1877. évi november hó 28. napján d. u. 8 órakor mint második határidőben, a törvényszék arverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános arverésen következő feltételek alatt eladati fog, u. m:

- 1-ször. Kikiáltási ár 1760 forint kitétt becsar, melyen alul az első arveréskor az arverésre kitűzött bírtok nem fog eladati.
2-ször. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsarának 10% vagyis 176 frtot készpénzben, — vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.
3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig: az arveréstől számítandó 1, 2, 3 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknel lefizetni.
A bánatjé az utolsó részletbe fog beszámítatni.
4. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztosítani.
5. Az arverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.
6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog javára hivatalból eszközöltetni.
Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. A mennyiben vevő az arverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prta. 459. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb arverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsarón alul is eladati fog.

Felhívattak azok, kik az arverésre kitűzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, — avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, babár külön rtesíté-t nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsak be: különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

A debreceni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1877. évi máj. hó 31-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos h. elnök. Beöthy h. jegyző. 3—3

Eladó.

6 hold majorsági föld új és cseréppel fedett épülettel a város közelében az ugynevezett átkos földön. Bővebb értesítést ad a szerkesztőség. 3—3

BOROSS SÁNDOR ajánlja mindennemű GRÁNIT ÉS MÁRVÁNY SIREMLÉKEKKEL dusan fölszerelt gyári raktárát 12 frttól fölfelé bármilyen nagyságban és azoknak felállítását helyben és vidéken. Mindenféle siriratok fölmetszését s aranyozását. Nemzeti címereket, régi sirkövek újítását jutányos árért fölválalja. — Továbbá sirkérekhez kö- és vasrácszatok kerítését. Ugyszintén márvány asztalok nála megrendelhetők. Raktárhelyiség: Nagytemplomtér, Veesey-ház, Debrecenben. 4—4